

Arrest

nr. 257 479 van 30 juni 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 april 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 11 februari 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 januari 2021 diende verzoeker een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 11 februari 2021 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Verzoeker diende een beroep tot nietigverklaring in tegen deze beslissing, gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) onder het algemene rolnummer RvV X.

Op dezelfde dag wordt beslist tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer, die verklaart te heten:

[…]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en/of een geldig visum.

(…)”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Voorafgaand

Bij het nemen van haar beslissingen dient verweester rekening te houden met een heel aantal wettelijke bepalingen, verdragsbepalingen, alsook beginselen (van behoorlijk bestuur).

Verzoeker is van oordeel dat verweester nagelaten heeft alle toepasselijke bepalingen en beginselen na te leven, reden waarom de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

Meer bepaald is verzoeker van oordeel dat verweester:

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet

Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens Het zorgvuldigheidsbeginsel, en

B. Schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet

1. Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“[…]”

2. Verzoeker is ontegensprekelijk ernstig ziek.

Ter staving van haar gezondheidstoestand voegde verzoekster o.a. een standaard medisch getuigschrift, daterend van 30 januari 2020, ingevuld door Dr. F. V., praktijk houdende te WEVELGEM, tezamen met enkele bijlagen.

Uit deze documenten blijkt duidelijk hoe verzoeker ernstige gezondheidsproblemen ondervindt.

Meer in het bijzonder lijdt hij aan kanker. Hij ondergaat momenteel een intensieve chemobehandeling. Spijtig genoeg slaat de behandeling momenteel niet aan zoals gehoopt.

Verzoeker zal intensief moeten worden opgevolgd en behandeld. Ook heeft hij nood aan vergaande thuiszorg.

3. Door de arts-adviseur worden de verschillende overgemaakte (medische) documenten opgesomd op pagina 1 van zijn advies. De arts-adviseur geeft hiermee een overzicht van de documenten dewelke hij ter beschikking heeft.

Het is komt aan de arts-adviseur toe om deze te beoordelen, zoals verplichtend gesteld door artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet:

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De arts-adviseur dient bijgevolg volgende elementen te beoordelen:

- *of de vreemdeling lijdt aan een ziekte en dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling;*
- *wat de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft zijn;*
- *van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte;*
- *haar graad van ernst;*
- *en de noodzakelijk geachte behandeling.*

Al deze elementen dienen beoordeeld tot worden door de arts-adviseur. Dit volgt rechtstreeks uit artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet. De formele motiveringsverplichting geeft vervolgens aan de betrokken vreemdeling de garantie dat deze beoordeling kenbaar moet worden gemaakt in de genomen beslissing.

De beoordeling van de arts-adviseur is onvolledig. Hierdoor dringt zich een schending op van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Minstens, in het enkele geval alsnog zou blijken dat bovenvermelde elementen werden beoordeeld door de arts-adviseur, blijkt dat de formele motiveringsverplichting werd geschonden doordat in het advies van de arts-adviseur bovenvermelde elementen niet worden beoordeeld.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische gronden dienen te worden opgenomen. Bovendien en niet in het minst dient de motivering afdoende te zijn.

De term "afdoende", bevestigd door de rechtspraak van de Raad van State, vereist dat de deugdelijke motivering meer is dan een loutere abstracte en vormelijke stijlformule.

De motivering moet pertinent zijn, d.w.z. duidelijk te maken hebben met de beslissing. Zij moet daarenboven draagkrachtig zijn, d.w.z. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen. De motivering moet de betrokkene ook in staat stellen om met nuttig gevolg te kunnen opkomen tegen de bestuurshandeling in kwestie en moet het de rechter mogelijk maken zijn legaliteitscontrole uit te oefenen. In die zin dient de afdoende motivering in concreto beoordeeld te worden (RvS 1 februari 1983, nr. 22.896; RvS 21 oktober 1998, nr. 76.565; RvS 9 juni 1993 nr. 43.259; RvS 12 augustus 1993, nr. 43.852; RvS 30 juni 1993, nr. 43.556). Daarenboven en niet in het minst impliceert het begrip 'afdoende' dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Bovendien blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State dat de motivering een beslissing maar zal kunnen schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet, precies en volledig is (I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, *Formele motivering van bestuurshandelingen*, Brugge, Die Keure, 1999,150);

Hieraan is, gelet op het bovenstaande, niet voldaan.

Er dient hierom een schending te worden vastgesteld van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met artikel 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen.

4. Na het (onduidelijke) oordeel van de arts-adviseur over de ziekte van verzoeker oordeelt hij vervolgens dat de opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zou zijn in IRAK. Dit oordeel wordt betwist door verzoeker.

De ambtenaar-geneesheer is gehouden een individueel onderzoek te voeren naar zowel het bestaan van de zorgen in het land van herkomst (de beschikbaarheid) als de daadwerkelijke mogelijkheid voor de aanvrager om er in zijn individuele geval toegang toe te hebben (dit is de daadwerkelijke toegankelijkheid). Dit onderzoek van beide criteria dient geval per geval te gebeuren, rekening houdende met de individuele situatie van de aanvrager (RvV 19 november 2013, nr. 225.522).

De arts-adviseur stelt dat de er opvolging mogelijk zou zijn in IRAK door een oncoloog en/ of gastro-enteroloog in IRAK. Verzoeker heeft nooit beweerd dat er geen oncologen of gastro-enterologen zouden zijn in IRAK. De vraag is was de kwaliteit is van de diensten die deze artsen leveren en hoe toegankelijk hun diensten zijn in IRAK, een meer in het bijzonder de Koerdische Autonome Regio.

Opzoeken leren ons hierover het volgende:

"Mass protests broke out in Baghdad and across much of southern Iraq, including in Basra, late last year as thousands clamoured for an overhaul of a political system they say has plundered state resources and pushed ordinary people into poverty. Poor healthcare is among the core grievances, and a lack of access to cancer treatment is a flashpoint. Stories of anguished parents who cannot get cancer drugs for their children fill the television news programs almost daily. Public pressure is building on political leaders at all levels.

(...)

Abdullah worries about the quality of care at the Basra children's cancer centre. The hospital's chief administrator, Ali al-Eidani, said the clinic needed more than four times the funds it received from the health ministry in 2019 to operate effectively. The hospital does not have a PET scan machine, used to help detect and diagnose certain cancers, or enough cancer drugs. "

(Iraq's healthcare system is in crisis. There's a shortage of drugs and the medical staff to administer them. Doctors are fleeing in their thousands. Patients are suffering. By AHMED ABOULENEIN and READE LEVINSON, Filed March 2, 2020, noon GMT)

Hetzelfde geldt voor de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medicatie die verzoeker dient te nemen.

Opzoeken leren ons hierover het volgende:

"In 2018, more than 85% of drugs on Iraq's essential medicines list were either in short supply or completely unavailable, former health minister Alwan told Reuters. Cancer drugs are among the scarcest and most smuggled, partly because of their high cost. International companies have been scared off doing business directly with the Iraqi government by corruption and instability, regulators and private importers say. Former health minister Alwan acknowledged that "the issue of administrative corruption that exists in Iraq is a major roadblock on this front."

(Iraq's healthcare system is in crisis. There's a shortage of drugs and the medical staff to administer them. Doctors are fleeing in their thousands. Patients are suffering.

By AHMED ABOULENEIN and READE LEVINSON, Filed March 2, 2020, noon GMT)

De situatie is zo dramatisch dat Irakezen massaal naar het buitenland vluchten op zoek naar noodzakelijke medische hulp:

"Faced with ill-equipped hospitals and medicine shortages at home, many cancer patients are spending thousands of dollars to seek treatment abroad, in Lebanon, India, Jordan, Iran and Turkey. Amer Abdulsada, who directs Iraq's medical evacuation program, said Iraqis spent \$500 million on healthcare in India alone in 2018. That year, the Indian government granted about 50,000 medical visas to Iraqis, he said.

Reuters spoke to 11 current and recovering cancer patients who said they spent thousands of dollars on cancer treatment abroad. Many had spent their life savings, only to return to find maintenance therapies unavailable. Those like the Abdullahs, who can no longer afford to travel, spend what little money remains on black market medicines. "

(Iraq's healthcare system is in crisis. There's a shortage of drugs and the medical staff to administer them. Doctors are fleeing in their thousands. Patients are suffering.

By AHMED ABOULENEIN and READE LEVINSON, Filed March 2, 2020, noon GMT)

Deze omstandigheden worden bevestigd door Dr. A. A., een Irakese arts die thans consulting geriatrician is in het VERENIGD KONINKRIJK.

Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens

De gezondheid van verzoeker faalt.

Indien verzoeker moet terugkeren naar IRAK betekent dit dus noodzakelijkerwijze dat hij geen toegang meer zal hebben tot adequate medische hulp, hetgeen een schending uitmaakt van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel

1.Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010).

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert verder dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld.

2.Hierboven werd reeds uiteengezet dat verweerder haar beslissing heeft gebaseerd op verkeerde/ onvolledige informatie."

3.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de bovengenoemde wet, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven weergeeft op basis waarvan deze is genomen. De motieven die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in de beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

3.3. Waar verzoeker aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. Het eveneens geschonden geachte zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoeker verwijst in zijn middel naar de medische elementen die hij aanvoerde naar aanleiding van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd door verweerder ongegrond verklaard op 11 februari 2021, tegelijk met het thans bestreden bevel. Aldus blijkt dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met verzoekers gezondheidstoestand alvorens over te gaan tot de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekers beroep tegen de weigeringsbeslissing overeenkomstig artikel 9ter van de vreemdelingenwet werd verworpen bij arrest nr. 257 478 van 30 juni 2021.

Waar verzoeker zich beroept op de schending van artikel 3 van het EVRM, dient te worden opgemerkt dat om te kunnen besluiten tot een schending van deze bepaling er in ieder geval dient te worden aangetoond dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan folteringen of mensonterende behandelingen. Loutere beweringen volstaan in dit opzicht niet. Verzoeker laat na om concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aan te brengen. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich evenmin (RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS, 8 oktober 2003, nr. 123.977).

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT